

Eitt ljós á gøtu míni

v/ Karl N. Hansen

Jesu lyftir

„Og sí, eg eri við tykkum allar dagar
alt til veraldar enda“ (Matt. 28,20)

Hetta eru Jesu lyftir til teirra, sum trúgva á hann: Eg eri við tykkum allar dagar. Hetta er sum ein sól, ið leggur glæmu sína fram eftir livsleið okkara. Hetta er eitt gott orð at leggja sær í geyma, nú vit fara inn í eitt nýtt ár.

Hetta nýggja árið er sum ein bók, har framtíðar lagna tín stendur skrivað. Men bókin liggur saman, og bert eitt blað í senn sleppur tú at blaða um og kanst har lesa livs-søgu tína. Hvat man standa á hesum síðum? Hvat fer framtíðin at veita tær? Ja, hetta veit ongin. Tú veitst ikki so mikið sum, hvat teir komandi tímarnir fara at geva tær, tí-ansheldur morgindagurin ella dagurin í ov-urmorgin ella teir komandi dagarnir. Og tó hevur Harrin drigið framtíðarsløríð so mikið til viks, at ongari sál tørvar at ganga í myrkri. Hann hevur opinberað okkum, at »tað er menniskjanum lagað eina ferð at doyggja, og eftir tað er dómur«. Tað kemur altso ein dagur, tá ið tú fyrri seinastu ferð blaðað um og kemur fram á síðuna, har bert stendur skrivað: »Deyðin«, og so kemur dómurin. Eisini hevur hann opinberað, at tveir vegir leiða fram gjøgnum heimin — annar leiðir fram móti ævigari glatan, og hin leiðir inn til lívið.

Ti ræður um hjá tær at steðga á og spyrja teg sjálvan um, hvørjum vegi tú ert á. Og hevur tú higartil vanvirt náðina og frelsuna í Kristi Jesu, so set nú í hesum nýggja árin-um fót tín inn á hin smala vegin, ið leiðir heim. So vilja Guds lyftir eisini lýsa tær í tí nýggja ókenda árinum: Sí, eg eri við tær allar dagar.

Jesus er við sínum. Hetta er yvirskriftin yvir hvørji síðu í livsbókini hjá einum og hvørjum Guds barni. Hvat annars so aftrat stendur á hesum síðum, veit bert Harrin. Um so hesar síður siga frá eydnu ella óeydnu, gleði ella sorg, ríkidømi ella fátækt, frælsi ella trongd, myrkri ella ljósi. Hann er jú við tær. Og hann er ein altvaldandi hjál-ari í neyðini, hann er uggi teirra syrgjandi og hirði teirra burturvilstu. Harrin er sól og skjöldur hjá øllum sínum. Og tann sólin setir aldri, sjálvst ikki í skugga deyðaríkisins, og eingir orvar óndskaparins kunna bita á tí skjöldrunum.

Lat hann sleppa at vera við tær í gleði og sorg tinni, í avgerðum tinum og arbeiði. Alla-staðni, har hann er við, má satan flýggja, og har verður ljós og friður og frelsa. Ja, Harri, tú min Gud, ver við mær í hesum nýggja ár-inum, fylg mær gjøgnum henda vandafulla heim og far ikki frá mær, tá eg einaferð skal ganga gjøgnum deyðskuggans dal.

Gudstænastur

Havnar kirkja: Hans J. Joensen
Vesturkirkjan: Kjartan Mørkøre kl. 11.00
Kirkjubøur: Hogni Poulsen kl. 11.00, altargongd
Kaldbak: Axel Tørgarð
Haldorsvik: Martin R. Jacobsen kl. 12.00, altargongd
Fuglafjørður: Emil Olsen kl. 12.00, altargongd
Sørvágur: David Johannesen kl. 12.00
Sandvík: Jónsvein Bech kl. 12.00, altargongd

Mánadagin 5.: »Det er fuld modtagelse værd, at Jesus kom til verden...«

Sending við stoði í 1. Tim. 1,15.

Jens Erik Rasmussen leggur til rættis.

21. desember fingur
Adelheid Ørvodd og
Demmus Nicodemus-
sen, Sandur, eina
dóttur.

21. desember fingur
Dinna og Jens Ingolf
Poulsen, Argir, eina
dóttur.

23. desember fingur
Ida Heinesen og Kar-
stin Wang, Eiði, ein
son.

23. desember fingur
Annika og Oddmar
Gaasedal, Sørvágur,
eina dóttur.

23. desember fingur
Marianna og Dag-
bjart Andreassen,
Tjørnuvik, eina dótt-
ur.

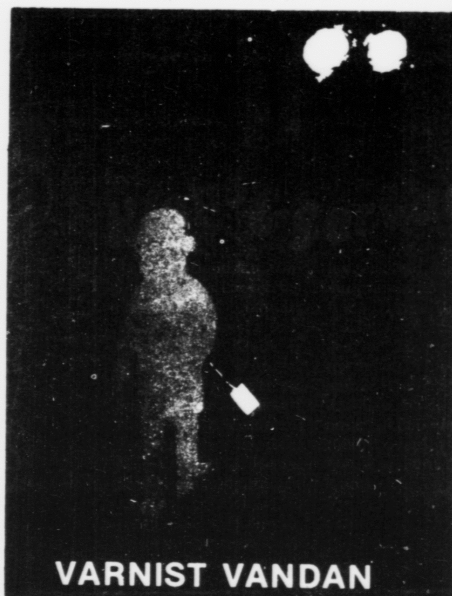
26. desember fingur
Maiken og Pól Jákup
Klein, Leirvík, eina
dóttur.

27. desember fingur
Tórhild Thomsen og
Rógvi Højgaard,
Tórshavn, eina dótt-
ur.

29. desember fingur
Olga og Johnny Rein-
ert, Tórshavn, ein
son.

31. desember fingur
Ingibjörg og Bogi
Jacobsen, Seldafjørð-
ur, ein son.

Ófeitt

Ein maður gjørdi vart við, at hann hevði lisið í einum blaði um okkurt ófeitt.

Ó er fyrsti bókstavurin í nógvum orðum.

Maðurin er ómóður — hann er ikki móður.

Lambið er ómarkað — tað er ikki markað.

Ókyrt er við landið — tað er ikki kyrt.

Ófeitt kjot hava fólk ikki sagt, tey siga so mangt um kjot, sum er ikki feitt.

Kjotið er soltið.

Kjotið er ikki feitt.

Kjotið er passaliga feitt.

Tala menn um seyð, so sigur onkur kanska, at hasin seyðurin er feitur, ella at hann er væl í hold-um.

Er seyðurin ógvuliga rak, so man onkur siga: »Hasin seyðurin er diddarak«.

Í lýsingum ber ikki til at siga, at dunnur ella gæs eru rak. Tey kundu heldur havt skrivað: Passaliga feitar gæs.

Ófeitar gæs, ófeitar dunnur, ófeitt kjot ber ikki til at siga.

Ófeitur stendur ikki í orðabókunum.

Ov merkir annað.

Kjotið er ov feitt. Ella, sum ein gomul kona segði so mangan: Kjotið er ov mikið feitt.

Ikki skuldi verið neyðugt at sagt annað um ov.

Tað tykist vera so tverligt at halda tað íslenska orðið, hópur, og tað føroyska orðið, hópur, hvørt frá øðrum.

Íslendingar siga: Ein maður tók seg burtur úr hópinum.

Føroyingar siga: Ein maður tók seg burtur úr flokkinum.

Sv.T.

Beckers

TYGARA
YNSKI —
OKKARA
UPPGÁVA

BECKERS MÁLING
Tel. 13657, Tórshavn

Læknavaktirnar

Tórshavn: Annika Olsen, tlf. 17700, leygardag og Kristi-anna Nordendal, tlf. 12979, sunnudag. Eyuroy: Sigvald KRistiansen, tlf. 41517, leygardag og Pól Olsen, tlf. 47010, sunnudag. Norðuroyggiar: Jaspur Petersen, tlf. 56400. Vágar: Tlf. 32413. Suðuroy (norður): Tlf. 71560. Suðuroy (suður): Tlf. 73030.

Tannlæknavakt Tórshavn

Bráðfeingishjálp fæst í dag og í morgin kl. 13.00-14.00. Tlf. 14544.